

Posedlej Alois

Jan Spálený

Tak už nebreč, babo jedna,
možná to byl vopravdickej princ,
byl krásnej a tupej v otcově Fordu,
měl spoustu času a znal svět,
bylo mu padesát a nebo pět...

Tak už nebreč, babo jedna,
vždyť je Ti včera osmnáct pryč,
dávno máš občanku i byt,
Tvůj prázdněj fešák se teď baví jinde,
trošku Tě okousal a dal Ti kvinde...

Jen si zabreč, babo jedna,
pro kluka v děsnejch tesilkách,
co Tě chtěl, i když uměl žít sám,
byl strašně chytřej a trochu paťatej,
má Tebou posedlý srdce a mozek zaťatej...

Tvůj posedlej Alois
Tvůj posedlej Alois,
Tvůj jedinej Alois,
kterýho umíš potkat,
jenomže je moc malej,
menší než jeho fotka

Jen si zabreč, babo jedna,
pro burana v červenějch trenýrkách,
kterej Tě miloval jak řemeslo
a jenom nerad Ti plách,
možná tě znudila jistota
láskou posedlýho Quichota...

Tvůj posedlej Alois,
Tvůj posedlej Alois,
Tvůj jedinej Alois,
kterýho umíš potkat,
jenomže je moc malej,
menší než jeho fotka